

Ondřej Hromádko: Diplomový koncert - varhany

Vedoucí DK: MgA. Pavel Svoboda

Oponent DK: Doc. PhDr. MgA. František Vaníček, Ph.D.

Diplomový koncert Ondřeje Hromádka se konal ve čtvrtek 1. března 2018
v Aule Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové.

Úvodem zazněla technicky dobře zvládnutá Toccata C dur Bohuslava Matěje Černohorského a jak bylo později mluveným slovem interpreta objasněno, byla hrána s dokončením Aleše Bárty. Následovala rozsáhlá Chorální předehra O Lamm Gottes unschuldig Johanna Sebastiana Bacha, která příjemně plynula, kromě nadbytečné agogiky ve druhé části a poněkud nepřesvědčivému (pravděpodobně z důvodu pozdní akce registrátora?) přechodu na další část působila velmi přesvědčivě a usazeně. Následovalo krátké průvodní slovo interpreta, v kterém byly přiblíženy historické souvislosti vzniku zvoleného repertoáru a svým způsobem to byla popularizace varhanní hudby. V Preludiu F dur Františka Xavera Brixiho vystihl efektní předehru, v rychlé části se nenechal vyrušit ani hlučným přeletem vrtulníku kolem budovy a precizně zahranou skladbu bez zaváhání dokončil. Fuga a moll stejného autora byla hrána v tiché registraci a působila jako volná věta celého koncertu. Andante D dur F. Mendelssohna-Bartholdyho uvedlo přechod do období romantismu a byla zde znát snaha o stylovou hru legato. Dohra D dur totožného skladatele byla uvedena zajímavou souvislostí se Sonatou c moll, v které Mendelssohn pracuje se stejným tématem. Pro mne osobně velkým objevem a neznámým autorem byl B. Wallek-Walewski, jehož Preludium b moll uvedlo druhou polovinu koncertu. Tento autor původem ze Lvova zemřel za 2. světové války a pochmurná nálada jeho kompozice byla dobře vystižena. Další málo známou skladbou byla Fantazie C dur Josefa Bohuslava Foerster, jejíž zejména polyfonní část byla příjemně a citlivě vytvarována. Výběr z cyklu Faust Petra Ebena byl vrcholem večera. V závažné a sugestivní části Requiem byl použit jazykový rejstřík a podpořil tak dramatickosti kompozice. Závěrem zazněla Arie a Toccata Georgije Alexandroviče Mušela. Arie byla přednesena příjemně, u virtuózní Toccaty bylo zvoleno poněkud rychlé tempo, což v důsledku znamenalo absenci klidu a lehkosti v některých částech skladby. Situaci však ustál a koncert úspěšně dokončil. Ondřej Hromádko za registrační asistence Jana Preclíka pracoval samostatně a připravil si ke koncertu poutavé průvodní slovo.